

ZA MALE BRALCE

Laž ima kratke noge

Bilo je soparno dopoldne in iz Savinjske doline so se vlekli temni oblaki, ko sva se z bratom odpravila na obisk k mojim znancom.

Na dvorišču skrbnega kmeta so se pasle kokoši, pes Tarzan pa je leno ležal pred kočjo. Preden je gospodinja odšla na travnik, je natrosila kokoškam zrnja, skrbno zaklenila hišo, vzela grablje in odšla.

V tem pa se je iz slame v hlevu, odkoder je lahko videl vse, kar se je godilo na dvorišču, izkopal tat. Pes Tarzan se za čudnega gosta še zmenil ni. Tat je videl, kam je gospodinja položila ključ in čez nekaj trenutkov je bil že v kuhinji. Od tam je stopil v večjo sobo, zagledal na nočni omarici zapestno uro in že jo je stisnil v žep. Odprl je omaro, da bi še tam kaj »pospravil«, toda zaslišal je korake in urno stopil čez hišni prag. Z bratom sva namreč ravno takrat prišla na dvorišče.

»Ali si ti tu doma?« me je vprašal. Odgovorila sem mu, da ne in nekaj časa sva se le nezapljudivo gledala. Nato me je

prosil za vodo in ko si je potešil žejo, ga že ni bilo več. Stopila sem v kuhinjo in videla nered v njej. Najprej sem v sobi pogrešila uro, ker sem vedela, kje je bila po navadi. Posvetilo se mi je...

Nekaj minut za tem sem že hitela s kolesom k domačemu sinu. Prišel je miličnik in povedala sem mu, kaj sva z bratom videla. Z motorjem se je odpeljal do Petrovč, toda zaradi dežja poti ni mogel nadaljevati.

Dnevi so tekli... Tedaj pa je gospodar zasumil nekega Mateja iz vasi, ki je brez dela postopal okoli. Odpeljal se je tja in precej izvedel. Zadevo je prijavil organom Ljudske milice. Toda Matej sprva ni hotel nič slišati o kraji. Mene niti niso gledali, izvijal se je in izgovarjal, pa mu vse skupaj ni nič pomagalo. Ko so mu vse dokazali, je priznal, pokazal, kje je našel ključ in kje je bila ura, le mene ni hotel poznati. Odpeljali so ga in njegovih tatvin je bilo konec.

Jožica Židan,
Dečkova cesta,
C blok 50.

Nova nagradna slička

Za dudiko si pa res že skoraj prevelika, deklica!

Takle podpis k fotografiji predlagamo mi. Oglejte si deklico, njeno pentljo v lasih in pomislite, kaj bi vi napisali pod sličico. Mogoče bo to nekoliko težko in malce nenavadno, pa tako iznajdljivi kot ste vi, gotovo ne bode vrgli puške v koruzo.

Pa še nekaj! Zdej se bodo za vas spet začele nove skrbi in težave — začetek šolskega leta je tu. Malo bomo radovedni! Prosimo vas, da nam napišete, kaj si v novem šolskem letu najbolj želite, česa se bojite in česa veselite. Pa ne napišite samo enega stavka! Najboljši in najzanimi-

vejši prispevek bomo nagradili in objavili, toda le pod pogojem, da boste priložili tudi podpis k sličici te-le deklice.

Torej, od vseh starih in novih znancev pričakujemo pismo o novem šolskem letu in pa podpis k deklici. Mimogrede — pretekli teden smo dobili zelo malo vaših pisem. Da ni tudi temu krivo lepo vreme?! Zato kar zdaj sedite za mizo, vzemite pero in nam napišite pismo, da vas ne bo spet kaj zmotilo. Nagrade so še vedno — tisoč in dve po petsto dinarjev. Lepo pozdravljeni!

Naši nagrajenci

Gotovo misliš, da te bo mamica ujela. Veš, fantek, pa se lahko tudi zmotiš!

Takole je napisala Slavica Tesovnik iz Nove Stitve, Dol 17, Gornji grad. Kar prvo nagrado smo ji prisodili.

Pazi, da si ne boš zmočil čevljev, če boš skočil v vodo!

Gornji podpis pa predlaga Anica Ocvirk iz Vrh 21, Teharje pri Celju. Dobila bo drugo nagrado.

Irena Sumec iz Bukovčlaka pa je še krajša. Takole je napisala in dobila tretjo nagrado:

Ena, dve, tri — skok!

Vsem nagrajencem toplo čestitamo in jih vabimo, da nam še pišejo.

Dobri, dobri prijateljski

Tole sličico smo dobili pred dvema mesecema. Punčka in srnica na njej sta videti zelo dobri prijateljski. Toda od takrat sta minila dva meseca in srnica je že izgubila bele lise. Rase hitreje kot punčka in mi ne vemo, če sta še skupaj. Zelim, da njuno prijateljstvo ne bi minilo in da bi vsaj

Veverica je kriva

Okrog desetih dopoldne (to sem si dobro zapomnil) sem v sadovnjaku na hruški zagledal veverico. Hitro sem splezal na drevo in ko sem bil že čisto blizu ljubke živalice, je skočila na tla. Psiček Valdi jo je pregnal na visok oreh in jaz sem v nadi, da jo bom ujel, splezal še tja. Toda veverica me je spet potegnila. Pustila je, da sem se ji približal, nato pa spet skočila na tla in splezala na mlado jablano. No, tu te bom pa že ujel, sem si mislil. Korajžno sem se še jaz podal na jablano, toda stopil sem na tanko suho vejo in — padel enajst metrov globoko. Objela me je tema.

Takoj je pritekla prestrašena mama in me občila z vodo. Ko sem spet pogledal, sem občutil bolečine v desnem kolenu in, ojoj, glava me je tako bolela. K sreči ni bilo nič hudega. Zdej je že vse v najlepšem redu. Ampak veverici pa le ne oprostim, da me je tako grdo speljala na led.

Drago Svetiko,
Podvin, št. 9, Polzela

Brez vozne karte - sreča, da le...

Ne navaden je bil tisti dan. Že zgodaj je bilo vroče. V vlak sem stopila brez vozne karte. Strah me je bilo, kajti na dolgi vožnji se je težko skriti. Poleg tega pa sem imela še težak kovček. Vlak je vozil silno počasi, ali vsaj zdelo se mi je tako. Končno je na prvi postaji vstopilo nekaj delavcev in kmalu se je med njimi vnel prepir zaradi razbitih vrat.

Na desni je sedel mož s harmoniko, poleg njega pa žena z otrokom. Mož je spal, naslonjen na harmoniko, žena pa je ves čas kadila. V kratkih presledkih je spuščala dim skozi priprto okno.

Končno je stopil spovednik: »Potniki za Palo izstopite! Voznja hoste nadaljevati z ladjo «Morski pes».

Po dolgi vožnji sem se pripeljala v Palo, doživela kup neprijetnosti, gledala moto dirke in se končno želela vrniti domov spet brez vozne karte. V vlak pa me je ujel spovednik. Ko sem mu povedala, da nimam vozne karte, pa da tudi denarja zanj ne premorem, je pograbil moj kovček in ga jezno vrgel v drugi kot. Hotel je spoditi tudi mene. Uprta sem se. Takrat pa je spovednik maščevalno vrgel moj kovček skozi okno in menda bi bil še mene — pa sem se na srečo zbudila. Napol sem že bingljala s postelje in ugotovila, da se lahko brez vozne karte vozim le v sanjah.

Ivanka Gubensek,
Lesično 12

Srakino gnezdo

Lansko pomlad sem opazil, da si na našem vrhu v vrhu košate hrúske sraka pleče gnezdo. Odkritje sem zaupal očetu, ki pa me je opozoril, da si sraka tu in tam rada privošču kakšno piščico. Nekaj tednov je minilo, ko je sraka spet odletela, ko pa se je vrnila, je na hrúski začivila. Prav v tem času je tudi naša kolkja zvalila mladice. Včasih jih je vodila pod hrúsko, kjer je bilo srakino gnezdo. Vedno sem se takrat spomnil očetovega opozorila.

Nekega dne pa sem v zraku zaslišal čivkanje, na sosedovem dvorišču pa vpitje otrok. In glej, sraka je na sosedovem dvorišču ukradla piščančka in ga nesla proti svojemu gnezdu. Sosedov Janko je stekel za njo in uganil, kje ima gnezdo. Takoj je hotel na drevo, toda jaz sem se mu uprl. Da mu rajši vrnem piščico, sem mu dejal. Toda fant je odšel in se vrnil s stricem, ki je lovec. Povzpel se je na drevo in iz gnezda vrgel vse štiri neboljane mladice.

Lahko si mislite, kako sem bil žalosten nad takšnim početjem.

Marijan Hauptman,
Gotovlje 62 a — Zalec

Z avtostopom v Zalec

Govorili so, da se lahko pelješ zastopni. Le šoferju je treba pomahati in ustavi in te popelja, kamor želiš.

Bolj za šalo kot zares, sem se nekega dne postavil ob Ljubljansko cesto in pomahal prvemu avtomobilu, ki je pripeljal nasproti. In glej, že prvi je ustavil in smel sem pristesti. Sprva sem bil lepo tiho, ko pa me je voznik ogovoril, sem se ojunčil.

»Ali se vam je kdaj pripetila že kakšna nesreča?«

Ni mi mogel odgovoriti, kajti iz bližnje njive se je čez cesto zakadila kokoš in med najinimi kolesi izgubila življenje. Pogledal sem skozi zadnje okno in videl kmetico, ki je z grabljami mahal za nama. Toda čez nekaj trenutkov sva se pripeljala v Zalec in prijetne vožnje je bilo konec.

Ko sem izstopil, sem mu podal roko in mu želel srečno vožnjo. Nazaj grede pa se mi sreča ni tako nasmehnila. Peljal sem se kar s senenim vozom in sedel na trdi, grčavi deski.

Truden, toda vesel, sem prišel domov.

Avtostop pa mi je kar všeč.

Peter Henčič,
Celje, Selce 36

Masti ste vredni leskove...

Pove neka pesmica. Res je, kdor ugonablja ptičke, ki mu niso storili nič hudega, je vreden leskove palice. Tako misli tudi Marijana Miklaužič iz Velenja, ki nam je poslala takole pisemce:

»Zgodilo se je nekega popoldneva za tovarno «Kozjankov». Tam raste drevo, kjer je gnezdiča senička. Pri tovarni pa je v lepi hiši stanoval deček. Ni ljubil pri-

Tudi v Šmarju imajo gorenjsko nošo

Mnogokrat sem želel, da bi v odprtino svoje fotokamere ujel tole triperesno deteljičico. Končno mi je to uspelo. Lepo jih je gledati, še lepše poslušati, kajti lepo igrajo, pone-
jejo, za šalo pa poskrbi Pepe. Od leve na desno vidimo Marto (?), Metko in Pepa.

Foto: Stanko Mestinjšek

ZAJČKI

Bilo je lani, meseca junija, ko sem bila na počitnicah pri teti v Mariboru. Teta je imela pet še čisto mladih zajčkov. Ko sem prišla na počitnice, mi jih je izročila v varstvo. Vedno sem jim nabirala deteljo, jelo krmila, se igrala z njimi in kmalu smo postali dobri prijatelji.

Minevali so dnevi in zajčki so postajali vedno večji. Tako sem jim nekega dne spet prinesla kosarico detelje in opazila, da so v blevčku le štirje. Pogledam okoli. Ni jih. Stečem k teti in ji povem, kaj se je zgodilo. Teta pa me je prišla za roko in s prstom pokazala na lonec. V njem se je kupal zajček. Zhežala sem v sobo in se sama sebi smilila. Ne, ne bom več tu! Že jutri se odpeljem domov! Teta je prišla pome, me tolažila, jaz pa sem jokala in ves dan ostala lačana. Sete, ko mi je teta obljubila, da ne bo zaklala še starih zajčkov, sem ostala v Mariboru.

Oberžan Jožica,
Prožinska vas, Štore

V ŠOLI

Učitelj predava o enozločnicah:
»Na primer: črv se ne da deliti — ima namreč samo en zlog.«

Učenec: »Črv pa se le da deliti; lahko ga razrežemo!«

Irena Sumec,
Bukovčlak, Teharje

DROBNA MRAVLJA

Zida drobna mravlja varno si mravljišče, dan na dan popravlja ga in hrane išče.

Dolgo pot nastopi — sto pedi od doma, z blagom obložena spet domov priroma.

Mariica Pevec,
Bukovčlak 20

Kandidati smrti

V jesensko hladnem poletnem jutru pojo stroji svojo pesem proti Celju. Mimo nove tržnice se skozi množico nakupovalk prebijejo do magistrata. Zgodaj je. Na hodniku pred okencem »Vozniški izpiti« je kot v prekajevalnici. Nervozni prsti mečkajo cigarete. Uradnica že ureja dokumente in kliče imena. Srečneži držijo v rokah položnice in hitijo z njimi na pošto.

Ulica 29. novembra. Gladek, nov asfalt. Komisija. Osmice, krogi, krogi, osmice, brnenje strojev vseh mogočih znamk in letnikov. Čeprav široka, je cesta vendarle marsikomu preozka. No, o tem drugič. In nervozno stopnjujejo še kolesarji, ki se pred »omnico« vozem pojavljajo brez sočutja in uvidevnosti.

Se vožnja po mestu. Naloga: po Dečkovi na Mariborsko cesto. Kandidat ne ve kod. Voznik z modro tablico podrobno razloži pot. Prva prestava, ... druga, ... tretja. Ta presneto križišča! V presledkih popušča zdaj levo, zdaj desna roka krmilo in nakazuje smer. Zelezniški prehod, zapornice spuščene. Pa počakajmo na prehod. Stroj nestrpno drhti, lepa cesta ga miče. Mimo garaž drvi, zavije na Dečkovo, Kolesarji! Prehitimo jih! A steber s trikotnikom opozarja. Počakajmo, da pridemo na boljše. Mariborska cesta. Stoj! Ko je cesta prosta, stroj potegne in dohiti vrvež pred seboj. Prehitel bi rad, a je za njim motorist z modro tablico in

voznik z belimi narokavniki. Povratek na startno mesto. Srečno se je končala prva polovica poti do izkaznice z zlatim napisom.

Popoldne hitro mine. Razgovor razredčene gruče kandidatov se vrtil okrog vplinjačev, kompresijskih razmerij, križišč in predpisov. Tudi ugibanj ne manjka. Bo ali ne bo? Kaj bom vprašan? Srečnež hiti po izkaznico. In če bo vozil tako kot pred nekaj urami pod nadzorstvom prometnega miličnika, se mu smrti na cesti ni treba bati.

Mi-F

V slovo ANTONU KUJARJU

Po dolgi, mučni boleznini nas je zapustil požrtvovalni predsednik vaškega odbora SZDL iz Andraž nad Polzeljo. Bil je član zadrufnega sveta KZ Polzela, član krajevne odbora in neumoren sodelavec šolskega odbora na šoli. Veliko si je prizadeval za obnovo šole in je vedno delal za mladino. Bil je poln lepih načrtov in ljubljav starosti ni nikoli štedil s koraki, kadar je bila kje potrebna njegova pomoč.

Omahnil je v starosti 75 let. K zadnjemu počitku so ga peljali traktorji, in njihovo brnenje, ki ga je vedno tako rad poslušal, mu je bilo v pozdrav.

Slava njegovemu spominu!
Vaške množične organizacije
Andraž nad Polzeljo

Sem in tja po Konjicah

Središče mesta, kjer je vsa povojna leta zijala škribnja požgane hiše, bo te dni z otvoritvijo nove pekarnice olepšalo svojo zunanost. Vsa instalaterska in ostala dela so že večinoma gotova, tudi peč bo menda gotova, ki bo precej večja od dosedanje in bo tako za dalj časa lahko krija konjiške potrebe, pa tudi bližnje okolice. Lokal bo res sodobno urejen, prav tako tudi skladišča, delavnica in pomožni prostori, kar bo omogočilo dobre delovne pogoje in higieno pri delu.

Gornji del mesta pa je pred kratkim dobil novo špecerijsko trgovino, ki je v celoti preurejena. Opremljena je z večjim hladilnikom, pa tudi ostala ureditev jo uvršča med najlepše lokale v Konjicah. Po lanskoltni obnovi trgovine »Center« in deloma »Zeleznice« je to tretji lokal, ki so ga v Konjicah preuredili v zadnjih letih. Verjetno jim bodo v prihodnjih letih sledili še ostali, saj so nekateri temeljite obnove več kot potrebni.

Nasproti »Gostilne pri mostu«, kjer »Ingrade« iz Celja gradi večji stanovanjski b'ok, so temelji že zabetonirani. Izgleda, da so vmes še nekatere težave z načrti, saj dela le počasi grede naprej. Ker je na nasprotni strani dograjena nova zgradba za sodišče, bo ta del mesta precej preurejen. Le stara gostilna v sredini bo morala še prej ali slej napraviti prostor večji in sodobnejši. Pred leti se o tem že govorilo, toda pomanjkanje denarja je tudi tovrstne diskusije postavilo ob stran. Tu nekje bi bila potrebna še

avtobusna postaja. Skozi Konjice vozi dnevno okoli 30 avtobusov na razne strani, na desetine potnikov vstopa in izstopa, toda razen dveh kovanec s tablo za parkiranje avtobusa ni nobenega drugega znaka. Mimo tega je tu nerodno še to, da iz voznih redov raznih avtobusnih podjetij potnik težko ugotovi, kdaj vozi avtobus v to ali ono smer. Za domačine to še gre, drugače pa je za tiste, ki pridejo iz okolice. Poleg tega posamezni ljudje mislijo, da je potrebno na omarici za vozne redev ubiti vsako šipo. Ker se v Konjicah govori o preplastitvi glavne ceste, ki naj bi šla mimo mesta in b se s tem izognila velikemu ovinku bo nova avtobusna postaja verjetno postavljena ob novi cesti.

NA ŽAGI V SLOVENSKIH KONJICAH SO MONTRALCI POLNOJARMENIK

Na žagi lesnega obrata v Slovenskih Konjicah so pred nedavnim dali v pogon novi polnojarmanik. Dosedanj, ki je bil montiran že v prejšnji žagi, ki je lansko leto pogorela, je odslužil svojo življenjsko dobo. Zmagljivost novega je znatno večja. Zato računajo, da bodo lahko nadoknadili razrez hlodovine, kar so v času montaže zamudili. To je še posebno važno zaradi tega, ker je letni plan obrata dokaj napet, poleg tega pa so tu še pogodbe za izvoz rezanega lesa in seveda tudi domače potrebe.

Kronika nesreč

SMRTNA NESREČA
Natalija Radošič je na Zgornji Hudinji kopala gramoz v gramozni jami. Na njo se je vsula velika plast gramozu in jo podslala. Dobila je težke notranje poškodbe in je kmalu po prevozu v bolnišnico umrla.

ROPARSKI NAPAD
V hišo Jožefe Urh v Ločici pri Vranskem je skozi okno vdrl neznan moški. Vlomilec je Urhovo ranil z nožem na vratu in glavi. Na klice na pomoč je pobegnil. Urhovo so težko poškodovano prepeljali v bolnišnico v Celje.

OTROK SE JE OPEKEL
Stiriletni Branko Hriberšek iz Zubkovec se je polil z vročo kavo in dobil opekline.

PADEC S KOLESOM
Stefka Ožir iz Založ v Savinjski dolini je padla s kolesom. Zlomila si je nogo.

S SEKIRO SE JE VSEKAL
V desno nogo Maks Kaker iz Brezja pri Mozirju.

Z ZRACNO PUSKO
Je bila ranjena v nogo Matilda Popovič iz Zgornje Hudinje.

Z VOZA JE PADLA
Stiriletna Truda Skorjanc iz Gomilскеga je bila z materjo na vprežnem vozu. Konj se je splasil in zdiral. Truda je padla z voza. Pri padcu si je poškodovala roko.

S SRPOM SE JE VREZALA
V levo nogo Marta Pašnik iz Kostrivnice pri Sentjurju.

NESREČA S CIRKULARKO
Janez Lajuh iz Vranskega je bil zaplenjen pri delu s cirkularko. Stroj mu je po nesreči odrezal prst na roki.

S KOLESOM JE PADEL
Andrej Zgank iz Ločice pri Polzeli. Zlomil si je nogo.

MOZ ZABODEL ZENO
V Sentandraž nad Polzeljo je mož v prepiru z nožem zabodel v levo roko svojega ženo Marijo Cretnik.

Celjski trg

CELJSKI TRG
Krompir 18—23 (25—30), čebula 60 (70—80), česen 110—120 (200), visok fižol v strožu 30—42 (40—50), solata — (50—60), radič — (100), špinaca — (100—150), obrv — (40), peteršilj 100 (100), zelena — (100), koteraba — (50—40), pesa 25—40 (30), redkev — (40), redkvice — (80), korenček 30—52 (50—40), kumare 20—40 (20—30), cvetača 40 (40—50), paradižnik 50 (40—60), paprika 50—52 (50), grah — (90), belo glavno zelje 20—22 (20—30), rdeče zelje 24 (50), sveže gobe — (80—40), jabolka 40 (50), brusnice 45 (50—70), grozdje 110 (—), slive 80 (50), jagode — (400), bruskeve 150 (100—140), paradiževce 50—70 (50—70), jabolčnik — (50).

Na trgu se še vedno čuti, da je čas obriranja hmelja. Trg je bil slabopreskrbljen, primanjkovalo pa je predvsem mleka, mlečnih izdelkov, jajc in perutnine.

Gibanje prebivalstva

V času od 20. do 27. avgusta 1960 je bilo rojenih 19 dečkov in 24 deklic.

Poročili so se:

Ivan Cencen, strojni inženir iz Celja in Marija Glušek, trg. pomočnica iz Zgornje Hudinje. Stefan Dečan, delavec iz Bukovčlaka in Franciska Teržan, delavka iz Celja. Stefan Jelen, obrtni elektricar iz Celja in Andrija Vinko, šivilja iz Trnovelj. Pavel Kragolnik, mizarjski pomočnik in Erika Ilona Rischer, gospodinjska pomočnica, oba iz Celja. Franc Mulej, elektrikomster iz Zofija Drakler, frizerka, oba iz Celja.

Umrli:

Mihael Lupinski, upokojenec iz Rogatica, star 83 let. Angela Kiselak, gospodinja iz Gutovel, stara 56 let. Jože Kos, čevljarjski mojster iz Celja, star 64 let. Andrej Turk, otrok iz Grajske vasi, star 2 leti. Barbara Konček, upokojenka iz Zbelove gore, stara 87 let. Marija Farčnik, upokojenka iz Celja, stara 79 let. Natalija Radošič, delavka iz Lahovne, stara 27 let. Darko Bišćan, otrok iz Opatije, star 11 dni. Matilda Margon, upokojenka iz Celja, stara 71